

РЕШЕНИЕ

№ 3437

гр. София, 26.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в закрито заседание на 26.05.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

като разгледа дело номер **1152** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 175 и чл. 176 АПК.

Производството по делото е образувано по искова молба от А. М. А., с искане за прогласяване нищожността на Определение № 9598/09.12.2019 г. на Административен съд – София град /АССГ/, постановено по адм. дело № 9234/2019 г., както и Определение № 793/29.01.2020 г. по същото дело.

По делото е постановено решение № 7233/14.12.2020 г., с което исковата молба е отхвърлена. Определението е влязло в сила на 05.01.2021 г.

С молба от 21.12.2020 г., ищецът А. е поискал от съда, на основание чл. 176 АПК да допълни решението си, като в него да бъде посочено на коя дата е направено искането по чл. 128 АПК и на коя дата е образувано делото. Да се посочи правното основание за ответник да е конституиран ДНСК, към МРРБ, както и че са направени два броя искания по чл. 151 ГПК, след двете открити съдебни заседания, без произнасяне. Да се посочи постановеното по дело № 1407/1999 г. на СГС, заповед № 3/98 г. и № 87/99 г. на началника на ДНСК са нищожни.

С молба от 29.12.2020 г. ищецът е поискал, на основание чл. 175 АПК да поправи допуснатата в решението очевидна фактическа грешка, като на страница втора е записано „чл.кооп.по право в ЖСК Е. А.А. е оспорил по съдебен ред Заповед № 87/99 г. за пр. 16/92 г. на ЖСК Е. – прогласена за нищожна по СГС по дело № 1407/99 г.“. Това ищецът счита, че се налага, тъй като в решението по делото в СГС на стр. 1 е записано, че жалбата срещу Заповед № 87/99 г. от ДНСК/МРРБ е подадена от УС на ЖСК.

Исканите допълване и поправка на решение № 7233/14.12.2020 г. са съобщение

ответника ДНСК, който в предоставения едноседмичен срок не е взел становище по искането.

По искането за допълване на решението:

Настоящият съдебен състав намира искането за допустимо, но неоснователно. На основание чл. 176 АПК, аналогична на чл. 250 ГПК, когато не се е произнесъл по цялото искане, съдът по свой почин, или по искане на страна по делото, в едномесечен срок, постановява допълнително решение. Искането е подадено в срока за това. Моли се за допълване на решението, като в него бъде записано на коя дата е направено искането по чл. 128 АПК и на коя дата е образувано делото. Да се посочи правното основание за ответник да е конституиран ДНСК, към МРРБ, както и че са направени два броя искания по чл. 151 ГПК, след двете открити съдебни заседания, без произнасяне. Да се посочи постановеното по дело № 1407/1999 г. на СГС, заповед № 3/98 г. и № 87/99 г. на началника на ДНСК са нищожни. По реда на чл. 176 АПК се допълва диспозитив на решение, тъй като съдът се произнася по искането, с което е сезиран в диспозитива на решение и на основание петитума на исковата молба/жалбата. Това е така, тъй като диспозитива на решението се ползва със сила на пресъдено нещо, а не и мотивите към решението. Решението на съда, това представлява диспозитива на съдебния акт, всичко останало да мотивите, на основание които съдът достига до диспозитива. Поради това, в диспозитива съдът дължи произнасяне по искането, с което е сезиран, а именно искане за прогласяване на нищожност на Определение № 9598/09.12.2019 г. на Административен съд – София град /АССГ/, постановено по адм. дело № 9234/2019 г., както и Определение № 793/29.01.2020 г. по същото дело. Този предмет на делото е очертан в определение от 15.06.2020 г. Съдът е отхвърлил исковата молба за прогласяване на нищожността на двете определения, като това е намерило отражение в диспозитива на решението. Обстоятелствата, които ищецът моли да бъдат допълнени в същност представляват част от мотивната част на решението, а не и от неговия диспозитив. Поради това, съдът не е пропуснал да се произнесе по заявено в исковата молба искане и искането за допълване на решение № 7233/14.12.2020 г. е неоснователно.

По искането за поправка на очевидна фактическа грешка:

Моли се да бъде поправено изписаното на стр. 2 от решението, а именно „чл.кооп.по право в ЖСК Е. А.А. е оспорил по съдебен ред Заповед № 87/99 г. за пр. 16/92 г. на ЖСК Е. – прогласена за нищожна по СГС по дело № 1407/99 г.“, тъй като в посоченото решение по делото на СГС, на стр. 1 е записано, че жалбата срещу Заповед № 87/99 г. от ДНСК/МРРБ е подадена от УС на ЖСК. Искането за поправка също е неоснователно. Това е така, тъй като в решението от 29.12.2000 г. по дело № 1407/99 г. на СГС, на стр. първа от представеното от ищеца копие, е изписано, че Ал. А. също е подал жалба срещу заповедта. Т.е., в решението № 7233/14.12.2020 г. на АССГ не се съдържа сгрешена или невярна информация, която да бъде поправена.

Очевидна фактическа грешка е допуснато разминаване във формираната и външно изразена воля на съда. В случая, такова разминаване не е налице, тъй като отразеното в решението съответства на действителната фактическа обстановка. Поради това и молбата по реда на чл. 175 АПК следва да се остави без уважение.

Мотивиран от горното и на основание чл. 176 и чл. 175 АПК, Административен съд,

С. град, II отд., 30 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата от А. М. А., от 21.12.2020 г., на основание чл. 176 АПК за допълване на решението № 7233/14.12.2020 г., постановено по адм.д. № 1152/2020 г. на АССГ.

ОТХВЪРЛЯ молбата от А. М. А. от 29.12.2020 г., на основание чл. 175 АПК за поправка на допусната в решението № 7233/14.12.2020 г. по адм.д. № 1152/2020 г. на АССГ очевидна фактическа грешка.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ: